

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/114/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206166
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5413206166.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci navrhovateľa: E. W., A.. XX.XX.XXXX, W. N., O. XX, S..Č.. Q. Q. F. H., X.É. A. X, F. X, Č. H., proti odporkyňi: E. Y. W., H.. L., A.. XX.XX.XXXX, X. F. N.P. P. F. P., F.. P. XX-Y., W. Č.. XX, J., zastúpená E. N. ako ustanoveným opatrovníkom, v konaní o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo A. E. W.Š. Y. E. E. Y. W., H.. L. J. T. XX.XX.XXXX Q. N. N. Q. O. P. P. Ú. N. Q. N. X, H. XXXX, A. X. XX, F. F.. Č.. X, rozvádza.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom zo 16.09.2013, podaným na tunajší súd 17.09.2013 a doplneným podaním z 11.10.2013, doručeným súdu 14.10.2013, navrhovateľ žiadal, aby súd rozviedol jeho manželstvo uzavreté s odporkyňou dňa 05.06.1998 v Zázrivej. O trovách konania žiadal rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na ich náhradu. Odôvodnil ho tým, že manželstvo uzatvoril po ročnej známosti. Spoločné bydlisko spolu nemali, lebo bývali len na základe Pozvania, ktoré bolo v dobe od 09.06.1998 na 180 dní. Manželstvo uzatvorili na základe vzájomnej náklonnosti a lásky. Spočiatku bolo usporiadané, problémy začali vznikáť po sobáši. Odporkyňa odišla na Ukrajinu a viac o nej nič nevie. Príde mu to ako keby chcela získať štátne občianstvo Slovenskej republiky. Odporkyňa nejaví žiadny záujem, aby za uvedené roky prišla s ním do kontaktu. Je nelogické, aby jeho manželstvo nebolo rozvedené, keď od 05.08.1998 odporkyňu nevidel, ani s ňou nehovoril. Poukázal na spis tunajšieho súdu sp. zn. 6C/434/2000, v ktorom sa o.i. nachádza od notára overený súhlas odporkyne s rozvedením manželstva. Má družku, s ktorou žije vyše osem rokov a plánujú sa zosobášiť.

Pretože ani v priebehu ďalšieho konania sa nepodarilo zistiť miesto súčasného pobytu odporkyne, súd odporkyňi ako osobe na neznámom mieste na ochranu jej práv v tomto konaní ustanovil uznesením z 26.08.2015 č. k. 5C/114/2013-118, právoplatným 17.09.2015, s poukazom na § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka - E. N.. Súd vo veci vykonal rozsiahle šetrenie ohľadom zisťovania pobytu odporkyne, ktorá je štátnou občiankou Ukrajiny a ktorej posledne známe bydlisko bolo P., F.. P. XX-Y., W. Č.. XX, J.. S poukazom na § 15 zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a ZSSR o právnej pomoci (vyhláška č. 95/1983 Zb.) požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o zistenie pobytu odporkyne, ktoré ho zisťovalo dožiadaním na Ministerstve spravodlivosti Ukrajiny, ktoré oznámilo takú adresu odporkyne, ktorá už bola súdu známa. Súd následne vypracoval medzinárodné dožiadanie podľa Haagskeho dohovoru o vykonávaní dôkazov v cudzine v občianskych a obchodných veciach, ktorým okrem požiadavky doručenia zasielaných písomností odporkyňi zároveň požiadal príslušný súd Ukrajiny pre prípad, že sa odporkyňa nezdržiava na súdom zistenej adrese, o pomoc pri zistení adresy jej aktuálneho pobytu. Príslušný Okresný súd v Mykolaiv vrátil všetky písomnosti späť ako nedoručené

s tým, že dožiadanie tunajšieho súdu považuje za nevykonateľné z dôvodu, že odporkyňa sa napriek predvolaniu ani na jeden zo súdom stanovených termínov nedostavila, pričom uvedený súd nemal preukázané, že jeho predvolania boli odporkyňi aj doručené. Tým tunajší súd vyčerpal všetky mu dostupné reálne možnosti, ktoré by mohli viesť k zisteniu aktuálneho pobytu odporkyne, ktorá sa zdržiava v zahraničí s najväčšou pravdepodobnosťou na bližšie nezistenom mieste na Ukrajine a ktorá viac ako 17 rokov nie je s navrhovateľom v žiadnom kontakte.

Vo výpovedi na výsluchu dňa 02.12.2013 navrhovateľ doplnil, že s odporkyňou bol naposledy cca 3 mesiace po ich svadbe, kedy odišla do Ruska a už sa mu viac neozvala. Nemal na ňu ani telefonický kontakt. Nevedel uviesť, na akú adresu menovaná odišla. Ešte predtým, ako odišla, keďže ich vzťahy neboli dobré, tak napísala prehlásenie z 05.08.1998, ktoré je založené v spise tunajšieho súdu 6C/434/2000. Krátko po jeho spísaní odišla. Predpokladá, že aj teraz žije niekde na Ukrajine. Odvtedy, ako odporkyňa odišla, nemá o nej žiadne správy, a to ani prostredníctvom nejakých iných osôb. S odporkyňou sa zoznámil v Čechách, kde pracoval. Nevie, čo tam vtedy odporkyňa robila, ale potom žila s ním. Tam s ňou žil rok a potom na Slovensku 5 mesiacov. Vie, že odporkyňa mala jedno dieťa - dievča menom U., ktoré v tom roku 1998 mohlo mať 7 až 8 rokov. Odporkyňa bola rozvedená.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že účastníci uzavreli manželstvo 05.06.1998 v Zázrivej. U oboch ide o druhé manželstvo (v prípade odporkyne minimálne o druhé manželstvo) a v poradí o druhý návrh na jeho rozvod. Z tohto manželstva nepochádzajú deti. Naposledy spolu účastníci bývali v obci N., O. XX, na ktorej adrese má navrhovateľ stále vedený trvalý pobyt. Navrhovateľ je štátnym občanom Slovenskej republiky. Nakoľko odporkyňa je štátnou občiankou Ukrajiny, ide o konanie s medzinárodným prvkom. S poukazom na § 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších zmien je daná právomoc (aj) súdov Slovenskej republiky na toto konanie podľa článku 27 ods. 2 vety druhej Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík a právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach podpísanej 12.08.1982 uverejnenej v Zbierke zákonov ako príloha vyhlášky MZV č. 95/1983 Zb. zo 16.05.1983. Podľa uvedeného ustanovenia na rozvod manželstva v prípade uvedenom v článku 26 ods. 2 (kolíznej normy stanovujúcej pre prípad, ak jeden z manželov je občanom jednej zmluvnej strany a druhý druhej zmluvnej strany, použitie právneho poriadku zmluvnej strany, u orgánu ktorej konanie o rozvod prebieha) je daná právomoc orgánov tej zmluvnej strany, na území ktorej majú obaja manželia bydlisko. Ak jeden z manželov má bydlisko na území jednej zmluvnej strany a druhý na území druhej zmluvnej strany, je na rozvod manželstva daná právomoc orgánov oboch zmluvných strán.

Pokiaľ ide o použitie rozhodného hmotného práva, týmto právom s ohľadom na kolízu normu obsiahnutú v článku 26 ods. 2 uvedenej zmluvy je právny poriadok Slovenskej republiky ako štátu, na území ktorého konanie o rozvod manželstva prebieha.

Podľa § 18 veta druhá zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1, ods. 2 veta prvá a ods. 3 ZoR súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd v danom prípade preukázaný tak vážny a trvalý rozvrat vzájomných vzťahov manželov (kvalifikovaný rozvrat), aký predpokladá citované ust. § 23 ods. 1 ZoR, bez existencie reálnej perspektívy ich podstatného zlepšenia do budúcnosti. Manželstvo účastníkov fakticky trvalo len cca 2 mesiace po jeho uzavretí. Podľa výpovede navrhovateľa spolužitie ukončila odporkyňa, ktorá krátko po spísaní jej prehlásenia z 05.08.1998 odišla do svojej vlasti a následne až do súčasnosti navrhovateľa nijako nekontaktovala. Podľa zmieneného prehlásenia s notársky overeným podpisom odporkyne, odporkyňa prehlásila, že súhlasí s rozvodom jej manželstva s navrhovateľom bez jej prítomnosti. Navrhovateľ má v súčasnosti dlhodobý (cca 10-ročný) vzťah so svojou družkou, s ktorou pred nástupom do terajšieho výkonu trestu žil v spoločnej domácnosti a s ktorou má úmysel

zosobášii sa. Hlavnú príčinu rozvratu tohto manželstva súd vidí v jeho neuváženom uzavretí bez toho, aby manželia dostatočne poznali svoje povahy, názory a svoje návyky ovplyvnené aj rozdielnosťou prostredia, z ktorého každý z nich pochádzal.

S poukazom na uvedené preto súd toto manželstvo, ktoré si dlhodobo - viac ako 10 rokov neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií a je len čisto formálnym zväzkom bez najmenšieho predpokladu na zásadnejšiu zmenu tohto dlhodobo existujúceho stavu, rozviedol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 144 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine ten z manželov, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Podľa § 27 ods. 2 Zákona o rodine ten z manželov, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.